

Kjære slekt og venner!

Et spesielt år – koronaåret, eller like gjerne digitalåret – nærmer seg slutten. Året da vi ikke skulle møte så mange, og alt fra arrangementer til hverdagslig sosial omgang mye har foregått via skjerm. ... Skjønt, om året avsluttes, går den spesielle situasjonen over i et nytt år, hvor forventningen er å få avsluttet spesialtilstanden. Vi håper! Samtidig er det interessant å se hvordan vi akter når vi utsettes for fare utenfor egen kontroll. Gjennomgripende og altoppslukende!

Tross alt, vi har forsøkt leve så normalt som mulig, med de begrensinger myndighetene har gitt oss. Datoen 12.03.2020 har skrevet seg inn i historien med tydelige fete typer. Det var dagen da vi stengte ned, gjorde en Lock Down, for å si det på moderne norsk. Torgeir var i Oslo og Asker i uken før, på styremøte i Y's Men Norge. Stemningen ute i det såkalte offentlige rommet, var preget av det som skulle komme. Men med enkle regler om avstand og håndvask etc. etc..., gikk det bra. Og har så langt gått bra: Vi er friske og oppegående!

Typiske vinteraktiviteter ble det lite av dette året. Påsken ble hjemme. Stort sett. Og drømmen om ski og sol fra klar himmel var det bare å glemme. Hytteforbudet tilsa nei til overnatting på hytta i Sirdal. Dog, en dag til fjells ble det mot slutten av april. Etter som restriksjonene ble mindre restriktive. Hjemmesnekret [web-kamera på hytteveggen](#) fanget opp det unike tilfellet.

Etter hvert ble livet noe åpnere og ledigere. Hytta på Sjernerøy har neppe vært så mye brukt som dette året. Først som hjemmekontor for Paul Bjarte og Amanda, deretter som karantenested for Tor-Helge, og etter hvert som feriested for oss alle, det den egentlig var bygd for. Innholdsrikt og variert! Mot slutten av året ble den igjen karantenested. Om myndighetene tillot da. For en periode har også eierskap til eget karantenested vært en smitterelatert parameter! Men Tor-Helge var godt forberedt, da han kom fra Seattle 07.12. Han slapp gjennom nåløyet og fikk bruke hytta.

Sommeren og høsten har her, som ellers i landet, mye vært styrt av øvrigheta og koronaen. Med begrenset aktivitet på flere fronter. Dog helt isolerte har vi ikke vært. I høstferien hadde vi Inger-Lill med Emma, Endre og Lars her. Med base i hytta på Naustervik. De var her vest også i pinsen og et par-tre uker i sommer. Veldig kjekt når de kommer denne veien. Fritidsaktiviteter...om pensjonister kan formulere seg slik...har mye gått som normalt. Også med jevnlig mosjon for å holde oss både fysisk og mentalt oppegående. Skjønt etter siste innstramming er det blitt litt mer begrenset, til egen kohort og egne nærkontakter, som det så nymotens heter. Hyggelig det, men også vi ser fram til å være tilbake i normaltstanden.

Nå ser vi fram til juletiden. Til høytiden, men også til travle forberedelser. Likevel, det som gleder mest er å få barn og barnebarn hjem. De kommer i tur og orden. Tor-Helge først, han landet, som nevnt, allerede mandag 7. desember. Han trenger litt tid til akklimatisering (=jetlag+karantene). Christina dro samtidig til Østerrike. Deretter kommer Paul Bjarte helgen før jul, og Inger-Lill & Co i romjulen. Vi gleder oss!

Vi ønsker dere alle en riktig fin julefeiring og et befriende godt nyttår!

Drømmen som ikke ble....

På Facetime med onkel i Amerika

Fine dager på Sjernerøy

...på direkten i TV2

Solveig & Jan